

سوورەدی بەرەدی عیمران ۲۰۰ ئایەتە

سوورەدی بەرەدی عیمران لە مەدینە هاتۆتە خوارەووە بە (بسم‌الله) وە ۲۰۰ لایەتە.

بە ناوی خوای بەخشەر و دل‌لاوین.

ئەلف، لام، میم ﴿۱﴾ ئەللا زاتیکی وایە کە بیجگە لە و شتی تر بۆ پەرستەن، نییە، خوا
 ھەر زیندوووە و بەسەر ھەموو چت رادەگا ﴿۲﴾ ئەم کتیبە (قورئان) ی بەرھەق بۆ تۆ
 ناردوووە، باوەر بەو کتیبانەش دەکا کە بەر لەو ھاتوون (لە بەردەسیەتی) تەورات و
 ئینجیلیشی لە بەرا ھەناردوووە ﴿۳﴾ تا بۆ خەلک رینوین بن، فورقانیشی (قورئانیشی
 کە ھەق لە ناحەق جیا دەکاتەووە) لەووە بەدوا ناردوووە، ئەوانە ی لە نیشانەکانی خوا
 حاشایان کردوووە؛ جەزەبەیان سەخت و توندە، خوا بە دەسەلات و تۆلەسییە ﴿۴﴾
 ھەرشتیکی کە لە زوی و ئاسماندا بی لە خوا ون نابێ ﴿۵﴾ ھەر خواپە کە ئیوہ لە
 مندالدانای دایکدا بە ھەر بیچمیک کە بیووی دەگوووینی و لە تۆلی دایکتاندا بیچمتان
 بۆ دیاری دەکا، (کەوابوو) بیجگە لەو ھیچ چتیک بۆ پەرستەن ناشی، ھەر خۆیسی
 دەسەلاتداری لە کارزانە ﴿۶﴾ ھەر ئەویشە کە ئەم کتیبە ی بۆ تۆ (محەمەد) ناردوووە،
 ھەندی لە ئایەتەکانی پتەون، ئەم جوۆرە ئایەتەنە بنەرەتی ئایەتەکانی ترن، ھەندی
 ئایەتیش وەک یەک دەچن و مانای جوۆراو جوۆر ھەلدەگرن و ئەوانە ی وا دەغەلن و لە دل و
 دەروونیاندا بوغز و دەغەز ھەییە بۆ ئاژاوەنانەووە، لەوانە پەیرەوی ئەکەن (بۆ لادانی
 خەلک لە راستەریگا)، قورئان بەو جوۆرە دیان دەیخوازی، واتا و تەئویل
 (Hermeneutics) : ھیرمینۆتیک) دەکەن کەچی بیجگە لە خوا و ئەوانە ی وا فرە
 زانان، نایانزانن ئەم فرە زانانە دەلین: ئیمە بە ھەمووشیان بروامان ھیناوە، ھەمووی لە
 لایەن خوای ئیمەووەن، تەنیا ژیران بێر دەکەنەووە ﴿۷﴾ (فرە زانایان لە زانستدا دەلین:)
 ئە ی پەرورەندی ئیمە! دل و دەروونمان، دوای ئەو ی رینوینیت کردین لامەدە و لەلای
 خۆتەووە رەحمەتمان پێبەخشە، چونکە ھەر تۆ ی زۆر بەخشەری ﴿۸﴾ ئە ی پەرورەندی
 ئیمە! لە رۆژیکدا کە ھیچ شکیک لە ئەودا نییە، تۆ خەلک خەر دەکەیتەووە، لەو رۆژەدا
 وە بەر بەزەیی خۆتەمان بخە) بی سۆ خوا لە بەلیننی خۆی لانا دا ﴿۹﴾

دیاره ئەوانەیی که له خوا و نیشانهکانی خوا حاشایان کردووه، مال و منالیان ئەوان له خوا بێ نیاز ناکهن (ناتوانن ئەوان له ئاگر رزگار بکهن)، حاشاکهران، دەسهچیلەیی ئاگرن ﴿۱۰﴾ (خووی ئەوانەش) وەکوو خووی فیرعه و نییان و کەسانیکە که بهر لهوان بوون، که نیشانهکانی ئیمهیان به درۆ ئەخستەوه، جا خوا ئەوانی له سزای تاوانی خۆیان گرتنی؛ سزای خوا سهخت و دژواره ﴿۱۱﴾ بهوانه وا کافر بوون، بلی: (لهوهی که به پوالت له شهپری ئوحد سههرکهوتن سههرخوش نهبن، بهم زووانه تێدهشکین (و له قیامهتدا) بهرهو جهههندهم رهپهچهک دهدرین و کوو ئەکرینهوه و ئەوئ چەند جیگایهکی خراپه ﴿۱۲﴾ لهو دوو تاومه که (له جهنگی بهدردا) له بهرامبهر یه کتر پراوهستان، نیشانه (و په‌ند و ئامۆژگاریهک) بوو ئیوه بوو، تاومی له ریگای خوادا جهنگیان دهکرد، وه تاومی تریش که کافر بوون به چاوی خۆیان (تاومی بروادارانیان) به دوو بهرانبهری ئەوهی هه‌بوون، ئەیانندی (هه‌ر ئەمه‌ش بووه هۆی ترس و تیشکانی کافران)، خوا هه‌رکەس که بیهوی (و به شیایوی بزانی) یارمه‌تی ئەدا و سه‌ری ئەخا، له‌م (مه‌سه‌له‌دا) به‌راستی له‌مه‌دا ئامۆژگاریه‌ک بوو خاوه‌ن‌بیران هه‌یه ﴿۱۳﴾ خۆشه‌ویستی ئاره‌زووه نه‌فسانییه‌کان بوو خه‌لک پازاوه‌ته‌وه که بریتیه‌یه له ژنان، زارۆله، کیسه‌ی هه‌راوی زیڕ و زیو، ره‌وه ئەسه‌پی خۆش‌ره‌نگ و به‌ درووشم و نیشانه‌ی تایبه‌ت و پر خال، ولسات و مه‌رپومالات، کشتوکال، ئەمانه کالای ژیا‌نی دنیان و سه‌ره‌نه‌جامی چاک لای خوايه ﴿۱۴﴾ بلی: ئایا ئەتانه‌وی ئیوه له شتی چاتر (له ته‌واوی ئەم سه‌رمایه‌ی دنیایی) ئاگادار بکه‌م؟ بوو پارێزگاران لای په‌روه‌رینه‌ریان باغ و بیستان که‌لیک هه‌یه که چۆمه ئاو به بن (داره‌کانیدا) تیه‌په‌ری، ئەوانیش بوو هه‌میشه له‌ویدا ئەمیننه‌وه، ژنانی پاک و خاوی‌ن و بێ‌گه‌رد سه‌ره‌رای ئەمانه‌ش ره‌زای خوايان پی ده‌گا، خوا چاوی له به‌نده‌کانی خۆی هه‌یه ﴿۱۵﴾

(پارىزگار) كەسانىكىن كە ئەلەين: ئەي پەرورەئىنەرى ئىمە! (بە تۆ و پىغەمبەران و بە پەرۋەكەنى تۆ) پەرۋامان ھىنا، جا گوناھانى ئىمە بىخەشە و ئىمە لە عەزەبى ئاگرى (جەھەندەم بىپارىزە ﴿۱۶﴾ تابشتەينەران (لە بەرامبەرى كەند و كۆسپدا) و راستبىزان (بەرۋادار) و فەرمانبەران (نوئىزخوئىنان بە ھەمىشەبى) و بەخەشەران (لە رىگەي خوادا) و ئەوانەي وا لە بەرەبەياناندا، داخووزى لى خۆشبوونن (خۆپارىزىن لە جەزەبەي خوا) ﴿۱۷﴾ خوا و مەلائىكە و زانايان شاھەدى ئەدەن كە بىجگە لەو ھىچ چتى بۆ پەرستىن نابتى و نىيە، خوايە كە كە راگرى دادگەرىيە، ھىچ خوايى بىجگە لەو نىيە و بەدەسەلات و لەكارزانىشە ﴿۱۸﴾ تەنيا دىنى (كە لاي خوا قەبوولە) ئىسلامە (تەسلىم لە بەرانبەر ھەقدا)، ئەوانەي كە كىتەبىيان پىدراپو و جىاوازيان نەكرد، مەگەر دواي ئەودى كە ئاگادار بوون، بەلام لەبەر ئىرەبىي كە لە نىو خۆياندا ھەبوو دەسيان كرده دژايەتى (لەگەل ئىسلام)، ھەر كەسى كە ئايەتى خوا ئىنكار بكا ئەبى بزانتى كە خوا بەپەلە و بەلەز لىيان دەپرسىتەو و پىيان رادەگا ﴿۱۹﴾ ئەگەر (لە دىن) لەگەل تۆدا محانجىيان كەرد، بلى: من و پەيرەوانم خۆمان بە خوا سپاردو و پوومان لەو، بە خاوەن كىتب (جوولەكە و فەلە) و نەخوئىندەواران بلى: ئايا ئىوھش خۆتان داو و بە دەس خواو؟ ئەگەر پرا بىنن و خۆ بە دەسەو بەدەن، رىنوئىنى بوون، ئەگەر (لە ئىسلام) رو و ھەربگىرن (ئەبى بزانتى) ئەرك و ئەسپاردەي تۆ تەنيا گەياندىنى پەيامى خوايە، خوا بە بىھندەكەنى بىنايە ﴿۲۰﴾ ئەوانەي نىشانەكەنى خوا ئىنكار ئەكەن و بىھ ناهەق پىغەمبەران دەكوژن، ئەو كەسانەيش دەكوژن وا دەستور ئەدەن بە خەلك كە دادگەر بن (توئىش ئەي پىغەمبەر) بە ئازارى دەرداوى مزگىنيان بەدەيى ﴿۲۱﴾ ئەوانە كەسانىكىن كە (شوئىنەواری) ھەموو كارە چاكەكانيان لە دنيا و ئاخىرەتدا بە فىرۆ چوو، و يار و يارمەتيدەرىكيان بۆ نىيە ﴿۲۲﴾

ئایا ئەوانەى که له کتیبى (ناسمانى) به هرهیه کيان پى درابوو، نه تەدى (و نه تزانى) بو لای کتیبى خوا بانگ ئەکران تا (ئەو کتیبە) له ناویاندا داوهرى بکا، له پاشان هەندیک لهوانه روویان وەرگیرا، ئەوانه له رووهرگیراوه کائن (۲۳) ئەم پشت کردنهى ئەوان له بەر ئەمه بوو که ئەیانوت: بێجگه له چەن رۆژى ناگرى (جەهەندەم) هەرگیز لیمان ناکهوى (و نامانگرى)، رزگار دەبین؛ ئەم درۆ و دەلهسانه که هەلیانەستبوو، ئەوانى له دینه کەیاندا فریو دابوو (و له هەق لای دابوون) (۲۴) جا دەبى چلۆن بن ئەو کاتەى وا ئەوان له رۆژیکدا که هیچ شک له هەبوونی (قیامەت) نییه، کۆیان دەکەینهوه و هەرکەس به سزای دەسکەوتى کار و کردەوى خۆى ئەگا، و ستهمیش له کەس ناکرئ (۲۵) بلى: ئەى خۆى خاوەن مولک و بەدەسهلات! به هەرکەس که بتهوى مولک و دەسهلاتى پى ئەدهى و له هەرکەسیش که بتهوى مولک و دەسهلاتى لى دەستینیهوه، به هەرکەسیش که بتهوى بەرپزى ئەکەى و هەرکەسیش که بتهوى سووک و چرووکى ئەکەى، هەموو چاکەیهک به دەس خۆتە، بەراستى تۆ به سەر هەموو شتیکدا به توانا و دەسهلاتدارى (۲۶) شوو ئەبەیتە ناو رۆژ و رۆژیش ئەبەیتە ناو شهو، زیندوو له مردوو دەردىنى و مردویش له زیندوو دەردەخەى و به هەرکەس بتهوى بى ژماره، رسق و رۆزى پى ئەدهى (۲۷) برواداران نابى حاشاکه ران له خوا له باتى برواداران به دۆست (و پشتیوان) بگرن، هەرکەس ئەوه بکا بەشى به خواوه نامىنى، مەگەر لییان بترسن و به ناچار پىیان بلىن دۆستى ئیوهن؛ خوا هەر له خۆى دەتانترسینى، (بزائن) گەرانهوه (ی هەمووتان) بو لای خوايه (۲۸) بلى: ئەگەر ئەوهى له سینگتاندایه بشارنهوه یا تاشکرای بکەن، خوا پى ئەزانى، و بهوانەى وا له ناسمانه کان و زهويدان ناگاداره، خوا به سەر هەموو شتیکدا به توانایه و خاوەن دەسهلاته (۲۹)

رۆژی هه‌رکەس، هه‌ر کارێکی کردبێ حازر به‌ چاو ئه‌یبنی، و هه‌ر کارێکی خراپیشی کردبێ ئه‌یبنی، و پێی خۆشه‌ له‌ نیوان خۆی و ئه‌و کاره‌ به‌دفعه‌یه‌ی وا کردووێه‌تی، مه‌ودایه‌کی زۆر بېوايه‌، خوا ئیوه‌ له‌ (سزادانی) خۆی ده‌پرینگینیتته‌وه‌ و خوا سه‌باره‌ت به‌ به‌نده‌کانی خۆی زۆر دلۆقانه‌ ﴿٣٠﴾ بڵی: ئه‌گه‌ر خواتان خۆش ده‌وئ له‌ من (محهمه‌د) په‌یره‌وی بکه‌ن تا خوا ئیوه‌ی خۆش‌بوئ و گوناختان به‌وه‌رین، خوا لیسور و فره‌ دل‌لاویننه‌ ﴿٣١﴾ بڵی: له‌ خوا و ره‌وانه‌کراوه‌که‌ی خوا په‌یره‌وی بکه‌ن، جا ئه‌گه‌ر روو وه‌رگێرن، (بزانن که‌) به‌راستی خوا کافرانی خۆش‌ناوئ ﴿٣٢﴾ خوا ئاده‌م و نوح و نه‌ته‌وه‌ی ئیبراهیم و بهره‌ی عیمرانی له‌ ناو جیهانیاندا هه‌لبێژاد و پێزی زیاتری پیدان ﴿٣٣﴾ ئه‌وانه‌ زارۆک و تیره‌یه‌کن (که‌ له‌ روانگای هه‌لبێژاردندا) هه‌ندئ له‌ هه‌ندئ‌ترن، خوا بیسه‌ر و فره‌ زانایه‌ ﴿٣٤﴾ (بینه‌وه‌ بێر) ئه‌و ده‌مه‌ی که‌ ژنی عیمران وتی: ئه‌ی په‌روه‌رنده‌م! ئه‌وه‌ی له‌ زگمدايه‌ له‌ قه‌به‌ل (نه‌زری) تو‌م کردووه‌ (بو‌ خزمه‌تی مائی تو) ئازاده‌، جا (ئهم بارمته‌م) لی قه‌بوول بکه‌، چونکه‌ به‌راستی تو بیسه‌ر و فره‌ زانای ﴿٣٥﴾ جا کاتی منائی بوو، وتی: به‌ هه‌قیقه‌ت ئه‌ی په‌روه‌رنده‌م! (خۆ) کچم بووه‌، خوا زاناتره‌ که‌چی کوپ وه‌کوو کچ نییه‌، من ئه‌وهم ناو نا مه‌ریه‌م، ئه‌و و زارۆکه‌کانی ئه‌خه‌مه‌ په‌ناي تو تا له‌ شه‌ری شه‌یتانی نه‌حله‌تی دوور بن ﴿٣٦﴾ خوا (مه‌ریه‌می) به‌ شیوه‌یه‌کی جوان قه‌بوول کرد و ئه‌وی (هه‌روه‌ک نه‌مامیک) رواندی و به‌ چاکی به‌خێو و په‌روه‌رده‌ی کرد، باری هینا و زه‌که‌ریای کرده‌ سه‌ره‌ستی ئه‌و، هه‌رکاتی زه‌که‌ریا له‌ میحراودا سه‌ری ده‌دا. لای (مه‌ریه‌م) پێ‌بژیو و رسق و رۆزیه‌کی فره‌ی ئه‌دی، ئه‌یوت: ئه‌ی مه‌ریه‌م! ئه‌مه‌ت له‌ کوئ بوو؟ (له‌ وه‌لامدا) ئه‌یوت: ئه‌مه‌ له‌ لایهن خواوه‌یه‌، که‌ هه‌رکەس که‌ خوا بیه‌وئ رسق و رۆزی بێ ژماری پێ ئه‌دا ﴿٣٧﴾

لەویۆه زەکەریا (بە دیتنی ئەو ھەموو شیاوییە لە مەریەمدا) بانگی خوای کرد وتی: ئەی پەرورەندەم! لەلایەن خۆتەوە زارۆکیکی پاک (و بەختەوەر)م پێ ببەخشە، چونکە بەراستی تۆ بیسەر (و وەرگری) دوعا و پارانەوێ **﴿۳۸﴾** لە حالێکدا کە ئەو (زەکەریا) لە میحراپدا راوەستا بوو (خەریکی دوعا و نوێژکردن بوو) فریشتە ی ئیمە ھەرای لێ کرد، کە خوا مزگینیت پێ ئەدا بە یەحیسا، (کەسێ) کە بیژە ی خوا (مەسیح) دەسەلمینی و مەزن و خۆراگرە، پیغەمبەرێکە لە چاکان **﴿۳۹﴾** (زەکەریا) وتی: ئەی پەرورەندەم! چلۆن منالم ئەبێ کە خۆم پیرم و ژنە کەشم نەزۆکە؟ وتی: بەو جوۆرە خوا ھەرکاری ئارەزووی بی ئەنجامی ئەدا **﴿۴۰﴾** (زەکەریا) وتی: ئەی پەرورەنیم! نیشانە یە کەم بۆ دابنێ، (خوا) فەرمووی: نیشانەت ئەو یە کە سێ رۆژ لە گەڵ خەڵکدا قسە ناکە ی، مەگەر بە رەمز و ھیما، پەرورەندە ی خۆت زۆر یاد بکە، لە دەمە دەمی شەو و بەرە بە یانیاندا زیکر و یادی خوای خۆت بکە **﴿۴۱﴾** (بێنەوہ بیر) ئەو دەمە ی مەلائیکە وتیان: ئە ی مەریەم! خوا تۆ ی ھەلبژارد و پاک رایگرتی (و بەم ھەلبژاردنە) تۆ ی لە چا و ژنانی جیھان بەرپزتر داناوە **﴿۴۲﴾** ئە ی مەریەم! بۆ پەرورە رینەرت خۆ بە کە زمان و بێ خەوش بە، سوژدە بەرە (بۆ خوا) و لە گەڵ کورنش بەرانداندا کورنش و روکووع بەرە **﴿۴۳﴾** ئە مە لەو قسە و باسانەن کە تۆ ئاگات لێیان نەبوو دە یخەنە دلێ تۆوہ و تۆ لای ئەوان نەبووی کە قە لە مە کانیان (بۆ پشکھاویشتن) توور ھەلئەدا و فریدەدا و ئە خستە (ناو ئاو) تا (دەرکەوی) کامە یان دە بیتە سەر یەرستی مەریەم، (ھەر و ھا تۆ لای ئەوان نەبووی کە لە گەڵ یە ک کیشە یان بوو) **﴿۴۴﴾** ئەوساکە مەلائیکە وتیان: ئە ی مەریەم! بەراستی خوا بە بیژنە کی خۆ ی مزگینیت پێ دەدا (کورپت دەبێ) و بە ناوی مەسیح عیسای کور ی مەریەم (ناودار دەبێ) و ئابروودارە و لە نیزیکانیشە بە قاپیە ی خوا. **﴿۴۵﴾**

لە گەڵ خەڵک لە لانکدا و لە پیریدا قسە دەکا و لە چاکانە ﴿۴۶﴾ مەریەم وتی: ئەی
 پەرورەتینەرم! جا چلۆن منالەم ئەبێ کە هیچ پیاویەک خۆی لێ نەداوم؟ فەرمووی: خوا بەم جوۆرە
 هەرچی بیهەوێ خەلقى دەکا، چونکە هەرکاتێ بیهەوێ شتیەک بەینیتە دی، تەنیا فەرمان ئەدا
 ببە و ئەویش دیتە دی و ئەبێ ﴿۴۷﴾ خوا بەو (بە عیسا) کتیب و لە کارزانی و تەورات و
 ئینجیل فیڕ ئەکا ﴿۴۸﴾ خوا (عیسا) ی (بە ناوی) پیغەمبەرێک بو لای بەرەدی ئیسرائیل
 (نارد، تا پێیان بلێ) من نیشانهیه کم لە لایەن پەرورەتینەرتانەوه بو هیناون، من لە گەڵ شتی
 وه کوو بالئنده دروست ئەکم و لە پاشان فووی تی ئەکم، بە فەرمانی خوا ئەبیتە بالئندهیهک،
 هەروا کویری زگماکی و (پیستی) بەلەک چاک ئەکه مەوه و مردوو بە ئیزنی خوا زیندوو
 ئەکه مەوه، لەوهی ئەبخۆن و یا لە مائدا تازووخی دەکەن (ئاگادارم و) خەبەرتان ئەدەمس،
 بەراستی لەمانەدا نیشانهیهک بو ئیوه ههیه، ئەگەر بروادار بن ﴿۴۹﴾ بەو تەوراتە ی و لامه
 بروادارم و بری شت که بۆتان نارەوا حەرام بوو، رەوای دەکم بۆتان. نیشانهیه کم لە لایەن خواوه
 بۆتان هیناوه، جا خۆتان لە (نافەرمانی) خوا بپارێزن و فەرمانم بەرن بەرپۆه ﴿۵۰﴾ بەراستی
 خوا پەرورەتینەری من و ئیوهیه که وابوو ئەو بپەرستن، ئەمهیه رپگای راست ﴿۵۱﴾ جا کاتێ
 عیسا هەستی بەوه کرد که بەرەدی ئیسرائیل برۆای پێ ناهینن، وتی: بۆ بەرەو لای خوا چوون،
 کێ یار و هاوڕپمه، حەواریوون وتیان: ئیمه یاوهری خواین، بە خوا بروامان هیناوه و (تویش)
 شایهه به که بەراستی خۆمان به خوا سپاردوووه و ئیمه خۆمان به خوا سپاردوووه ﴿۵۲﴾

ئە‌ی پەرورئینەری ئیمه! به‌وه‌ی وا ناردووتە، بروامان هیناوه و له پیغه‌مبه‌ری (تۆ) په‌یره‌ویمان کرد، جا ئیمه له گه‌ل شایه‌دی‌ده‌ران بنووسه ﴿۵۳﴾ (یه‌هوود) نه‌خشه‌یان کیشا و خوایش چاره‌ی کرد، خوا باشت‌ترین (کارسازه و) چاره‌که‌ره و چاره‌سازه ﴿۵۴﴾ (بینه‌وه‌بیر) ئە‌وه‌ده‌مه‌ی خوا فەرمووی: ئە‌ی عیسا! به‌راستی تۆ ئە‌مرینم و به‌رزت ئە‌که‌مه‌وه‌ بۆ لای خۆم و له‌وانه‌ی کافر بوون، پاکت ده‌که‌مه‌وه‌ و ئە‌وانه‌ی وا په‌یره‌وییان له‌ تۆ کرد، تا رۆژی قیامت به‌رزتر له‌ که‌سانێ که کافر بوون رایانده‌گرم، له‌ دواییدا گه‌رانه‌وه‌تان بۆ لای منه‌ و له‌ نیتان له‌وه‌ی وا جیا‌وزیتان تیدا هه‌بوو، داوه‌ری ده‌که‌م ﴿۵۵﴾ به‌لام ئە‌وانه‌ی وا کافر بوون له‌ دنیا و قیامتدا سه‌خت‌نازار ئە‌ده‌م، و یارمه‌تیده‌رانیکیان بۆ نییه‌ ﴿۵۶﴾ به‌لام ئە‌وانه‌ی که‌ بروایان هینا و کاری چاکیان کرد، خوا پاداشی ئە‌وان به‌ ته‌واوی ئە‌داته‌وه‌، خوا سته‌مکارانی خۆش‌ناوی ﴿۵۷﴾ (ئە‌ی محمه‌د!) ئە‌مه‌ی که‌ به‌سه‌ر تۆیدا ده‌یخوینینه‌وه‌، له‌ نیشانه‌کان و ده‌بیره‌ینەرن بۆ کارزانی ﴿۵۸﴾ به‌راستی نه‌قلی عیسا لای خوا، هه‌روه‌که‌وه‌ نه‌قلی ئاده‌مه‌ که‌ له‌ خاک به‌دییه‌یناوه‌ و له‌ دواییدا پێی فەرموو ببه‌، ئە‌ویش هاته‌ بوون ﴿۵۹﴾ ئە‌م‌حه‌قه‌ له‌ په‌روه‌ینەرته‌وه‌یه‌، که‌ه‌ابوو له‌ دوودلان مه‌به‌ ﴿۶۰﴾ جا دوا‌ی زانست و ئاکادار بوونی که‌ (له‌ باب‌ه‌ت عیساوه‌) به‌ تۆ که‌ییوه‌، (هیشتا) که‌سانیک له‌ گه‌ل تۆدا ده‌که‌ونه‌ محانجین، جا پێیان بلێ: وه‌رن ئیمه‌ کورانی خۆمان بانگ ئە‌که‌ین، ئیوه‌ش کورانی خۆتان، ئیمه‌ ژنانی خۆمان و ئیوه‌ش ژنانی خۆتان، ئیمه‌ (پیاوانی) خۆمان بانگ ئە‌که‌ین و ئیوه‌ش (پیاوانی) خۆتان، جا له‌ پاشان ده‌س بکه‌ین به‌ لاله‌ و نزا، و نه‌فرینی خوا بنیرین بۆ ئە‌وانه‌ی درۆزن ﴿۶۱﴾

بهراستى ته مهيه تهو به سه رهاته ههقه (ى عيسا)، يه و بيجگه له خواى (تاقانه و بىلف) نه بى كهس بو پرستن نابى، ههر ته و يشه خواى به ده سه لات و له كارزان «۶۲» بللى: تهى ته هلى كتيب! وهرن با له سه ر واژه يه ك كه له نيوان هه مووماندا يه كسانه كو بينه وه (ته و يش ته مه يه) كه بيجگه له خوا كه سى تر نه پرستين و هيج شتيك نه كه ينه هاو به شى تهو، هه ندى له تيمه هه ندى تر له باتى خوا نه كه ينه خوا و په روه رينه ر بو خو مان، جا ته گه ر روويان وهر گيپرا و خو يان بوارد پييان بلين: شا يه د بن كه به راستى تيمه خو مان به خوا سپارد و وه. «۶۳» جا ته گه ر روو وهر گيپر به راستى خوا تا گاي له (كارى) خراپه كارانه «۶۴» تهى ته هلى كتيب! بوچى له باباهت ئيبراهيمه وه محانجين له كه ل يه كتر ده كهن، كه چى ته و رات و ئينجيل دواى تهو هاتوون، بوچ ته قلى خو تان ناخه نه كار؟ «۶۵» تيوه ههر ته وانن له باباهت ته ودى وا پيى زانا و ناگادار بوون محانجيتان كرد، تهى بوچ له باباهت ته ودى وا زانستان پيى نيه، محانجين و شه ره قسه ي تيدا ته كه ن؟ خوا ته زانى و تيوه نازانن «۶۶» ئيبراهيم نه جووله كه بوو، نه مه سيحى، به لكوو خوا به يه كزان و يه كتاپه رستي ك بوو خو ي به خوا سپارد بوو و له وان هه نه بوو كه هاو به شيان بو خوا دانا بوو «۶۷» نيزيكترينى خه لك به ئيبراهيم كه سانن كن كه په پره و پييان له و كرد و ته م پيغه مبه ر (ى ئيسلام) ه و كه سانن كه بروايان پيى هيناوه، خوا يار و ياوهرى برواداران «۶۸» تا قمى له خاوه ن كتيب به ته مان تيوه له ريگا لاده ن، كه چى نازانن كه رى ههر له خو يان ده كوژن «۶۹» تهى خاوه ن كتيب! بو حاشا له نيشانه كانى خوا ده كه ن؟ هه رچه نده ده يشزانن راسته و شا يه ديش له سه ر (به هه قانييه تى قورئان) ته ده ن «۷۰»

ئەی ئەھلی کتیب! بۆچی رەوا بە نارەوا دادەپۆشن و راست و رەوا ئەشارنەو، لە کاتیک ئیو (ئەمە) ئەزانن چ کاریک دەکەن ﴿۷۱﴾ تا قمی لە ئەھلی کتیب وتیان: بەوێ بۆ برۆ داران هاتوو و نازل بوو، لە سەرەتای رۆژ و دانی بەیانی برۆا بێنن و سەرلەنگۆری و لای ئیواری و لە ئاخری رۆژا لێیان پەشیمان بنەو (و بگەرێنەو)، بە لکوو ئەوانیش (لە دینی خوا) بگەرێنەو ﴿۷۲﴾ بێجگە لەو کەسە کە پەرەوی لە دینی ئیو دەکا (بەدڵ)، بە کەس برۆا مەهینن، بلی: رینۆینی راست هەر رینۆینی خوایە و شارەزایش بە کەسیک بدا هەرەک ئەوێ بە ئیوێ داو (ئەگەر وتیان) کیشە کەتان دەبەینە لای پەرورنەدان، بلی چاکە بە دەس خوایە؛ کئی حەز بکا چاکە لە گەل دەکا خواو حەز بەرەدار و فرە زانیە ﴿۷۳﴾ هەرکەس کە خوا بیوێ تاییەت بە رەحمەتی خوێ ئەکا، خواو حەز فەزێلەتیکێ گەورەییە ﴿۷۴﴾ هەندێ لە ئەھلی کتیب هەن کە ئەگەر مائی زۆریان بە ئەمانەت پی بسپییری، پیت ئەدەنەو، هەندێ لەوانەش هەن، ئەگەر دیناریکیان پی بسپییری، ناتدەنەو، مەگەر هەمیشە لەسەریان راوەستی، ئەمە لەبەر ئەوێ کە دەلێن: ئیمە لە راست نە خویندەواراندا بەرپرس نین، درۆ بە دەم خوا ئەبەستن و ئەمەش دەزانن (کە درۆ ئەکەن) ﴿۷۵﴾ بە لێ هەرکەس بە پەیمانی خوێ وەفا بکا و پارێزگاریش بی، جا بەراستی خوا پارێزگارانێ خوش دەوێ ﴿۷۶﴾ بەراستی کەسانی کە پەیمانی خوا و سویندەکانی خوێان بە نرخێ کەم ئەفرۆشن، ئەوانە بەرە و بەشیان لە ئاخیرەتدا بۆ نییە، خوا قسەیان لە گەلدا ناکا و لە رۆژی قیامەتدا خوا پروویان تیناکا و (لە گوناح) پاکیان ناکاتەو، بۆ ئەوان عەزابی دژوار و ئیش هینەر هەییە ﴿۷۷﴾

له نيو ئهوانه (جووله كه) دا تاقمى ههه كه (له كاتى) خوئندنى كتيبى خوا) زمانى خوئان وهها لئول ددهه كه ئيهه بكهونه گومانه وه (ئهوهى وا دهئخوئنين) له كتيبى (خوئى) بزائن له حالئكدا (ئهو قسه له) كتيبى خوادا نيهه، (تهنانهه به ئاشكرا) دهئنين: ئهوه له لايهن خواهيه، باوه كوو ئهوه له لايهن خواه نيهه، و درؤ به دهم خواه ئه كهه و ئه شزائن (قسه كه بيان درؤيه) «۷۸» بؤ هيج مرؤيهك شياو نيهه كه خوا كتيبى پئى بدا و فيرى كارزانى بكا و پلهى پيغه مبهرى پئى بدا، له دواييدا به خهلك بلئى: من بيهرستن نهك خوا، به لئكوو ئه لئى: خه لئكيكى خوئى بن (خوئى چاكى خوئى بگرن)، بهو جووره كه كتيبى خوا فير ده كهه و دهرس ده خوئنين «۷۹» فهرمانتان پئى نادا كه مه لائيكه و پيغه مبههران بكهه به پهروه ريئنه، ئايا ده ستورى كافر بووتان پئى ئه دا، دواى ئه وهى كه ته سليمي خوا بيون «۸۰» (بينه وه بيير) كاتى كه خوا به لئنى پتهوى له پيغه مبههران (و په يره وانى ئه وان) وهرگرت كه له كاتى كه زانستمان به ئيهه دا له دواييدا پيغه مبهريك هاته لاتان كه ئه وهى لاتانه به راست ئه زانى و ته سديقى ئه كا و ئه يسه لميئنى، ده پئى ئيمانى پئى بهئنين و يارمه تى بدهن، جا به وانى وت: ئايا برواتان به وه ههيه و په يمان و به لئنى پتهوتان له سه ر گرئ داوه؟ وتيان: (به لئى) بروامان ههيه، (خوا) به وانى وت: جا (له سه ر ئه م به لئنه) شايه د بن، منيش له كه ل ئيهه دا شايه دم «۸۱» كه وايه هه ركه سئ له مه ودوا له (به لئنى پتهوى خوئى) روو وه ربگيئرى، جا ئه وان له رئ لادهرن «۸۲» ئايا ئه وان دى غه يرى خوئان ده وئى؟ له حالئكدا ئه وانى وا له ئاسمانه كان و زه ويدان چ بيانه وئى و چ نه يانه وئى له بهرانبه ر ئه ودا (خوا) مل كه چ و ته سلیم بوون، هه موويش بؤ لاي ئه و ده گه ريئنه وه «۸۳»

بَلَى: بروامان هیناوه، به خوا و بهوهی وا بۆ ئیمه هاتوو و نازل بووه، و بهوهی وا بۆ ئیبراھیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه عقووب و بۆ نه ته وه کەش نازل بووه، و بهوهی وا به موسا و عیسا و به پیغه مبهران له لایهن پەرهرینه ریانوه پیمان دراوه، له نیوان هیچیان جیاوازی دانائین و ئیمهیش خۆ به دهسه وه دهری ئه وین «۸۴» هەرکەسی بیجگه له ئیسلام (ته سلیم له راست خوادا)، دینی تر هه لێبژیری، جا (هەرگیز) لێی قه بوول ناکرێ و ئه و کەسه له رۆژی به ریدا له زیان لیکه وتوان ئه بی «۸۵» چلۆن خوا هۆزیک رینوینی ئه کا، که دوا ی برۆا هینان و شایه دی دان به هه قانییه تی پیغه مبه ر و په سوول، و هاتنی نیشانه روونه کان بۆ ئه وانه، کافر بوون، خوا دهستی ناحه قیکاران و سته مکاران ناخاته سه ر راسته ری «۸۶» جهزای ئه وانه نه حله ت و نه فرینه له خوا وه و له مه لائیکه ی خودا وه و له هه موو خه لکی دنیا وه «۸۷» بۆ هه میشه ییش له و نه فرینه دا ئه مینه وه، تازاریان سووک نابێ و مۆله تیش نادری «۸۸» مه گه ر ئه وانه ی وا دوا ی ئه وه په شیمان بوونه وه و تۆبه یان کرد و خۆیان چاک کرد، جا به راستی خوا لیبور و دل لاوینه «۸۹» به راستی ئه وانه ی وا دوا ی برۆا هینان کافر بوون و له پاشان کوفری خۆیان زیاد کرد (پیمان چه قاند) هەرگیز تۆبه یان قه بوول ناکرێ، هه ر ئه وانه شن لاری و گو مری «۹۰» به راستی ئه وانه ی که کافر بوون و به کوفری شه وه مردن، جا ئه گه ر رووی زه وی له زی ر ته ژ ی بکه ن و (له که فاره تی گوناحاندا) بیده ن، هه رگیز لێیان قه بوول ناکرێ، بو ئه وانه عه زابی سه خت هه یه، و هیچ یار و یا وه ریکیشیان بۆ نابێ (تا فریایان بکه ون) «۹۱»

هەرگیز ناگه‌نه چاکه (چاکی و به‌هه‌شت)، مه‌گهر له‌وه‌ی وا خو‌شتان ده‌وئ بیبه‌خشن، جا به‌راستی هەر شتی‌کیش بیبه‌خشن خوا پی‌ی تا‌گا و زانایه ﴿٩٢﴾ هه‌موو (خو‌راکه‌پاکه‌کان) بو‌ بهره‌ی ئیسرائیل ره‌وا و هه‌لال بوون، بی‌جگه‌ له‌وه‌ی که ئیسرائیل (یه‌عقوب) به‌ر له‌ ناردنی ته‌ورات، له‌سه‌ر خو‌ی هه‌رامی کردبوو، بل‌ی: ته‌گهر راست ته‌لین، ته‌ورات بینن و بیخویننه‌وه، ته‌گهر راست‌بیژن ﴿٩٣﴾ که‌وابوو ته‌وانه‌ی دوای ته‌مه‌ درۆ به (ده‌م) خوا هه‌لبه‌ستن، جا ته‌وانه‌ سته‌مکارن ﴿٩٤﴾ بل‌ی: خوا راستی فه‌رموو هه‌ که‌ ته‌مانه‌ له‌ ئایینی پاکی ئیبراهیمدا نه‌بوون، جا که‌وابوو له‌ ئایینی ئیبراهیم په‌یره‌وی بکه‌ن که‌ هۆگری هه‌ق بوو، له‌وانه‌ش نه‌بوو که‌ هاویه‌ش و هاو‌لفیان بو‌ خوا دانه‌نا ﴿٩٥﴾ به‌راستی یه‌که‌م خانوویه‌ک که‌ بو‌ خه‌لک (و پارانه‌وه‌ له‌به‌ر خوا) ساز درا مه‌که‌یه‌ که‌ پر پیت و به‌ره‌که‌ت و هۆی هیدایه‌ت و رینوینی جیهانیانه ﴿٩٦﴾ له‌و خانووه‌دا نیشانه‌گه‌ل‌ی روون هه‌یه، (وه‌کوو) مه‌قام و جیی راوه‌ستانی ئیبراهیم، هه‌رکه‌س بجیتته‌ ته‌وئ له‌ ته‌ماندایه، بو‌ خوا له‌سه‌ر خه‌لکه‌ بچنه‌ خانوو (ی خوا)، ته‌وانه‌ی که‌ بو‌یان بلوئ و بو‌یان ده‌س بدا و توانایی رو‌یشتیان بو‌ ته‌وئ هه‌بی، هه‌رکه‌س‌یش حاشا بکا، به‌راستی خوا له‌ هه‌موو جیهانیان بی‌نیازه ﴿٩٧﴾ بل‌ی: ته‌ی ته‌هلی کتیب! بو‌ به‌ نیشانه‌کانی خوا (هه‌لال بوونی خو‌راک و گو‌رانی رووکه‌) کافر ته‌بن باوه‌کوو خوا له‌سه‌ر کار و کرده‌وه‌تان شایه‌ده ﴿٩٨﴾ بل‌ی: ته‌ی ته‌هلی کتیب بو‌چی که‌سان‌ی که‌ بروایان هیناوه‌ له‌ ریگای خوا ته‌یانگیرنه‌وه (و ریگای خویان لیده‌کرن) و ته‌تانه‌وئ ته‌م ریگایه‌ خوار و خپچ و لار و نارپیک نیشان‌بده‌ن، له‌ حالیکدا (به‌هه‌قیقه‌تی ته‌م ریگایه‌) شایه‌دن، خوا له‌ کرده‌وه‌ی ئیوه‌ غافل نییه ﴿٩٩﴾ ته‌ی که‌سان‌ی که‌ برواتان هیناوه‌! ته‌گهر له‌ تاقمیک له‌وانه‌ی که‌ کتیبیان په‌ دراوه (و کاریان تاگر خو‌ش کردنه) په‌یره‌وی بکه‌ن، ئیوه‌ له‌ بروا هینانه‌وه‌ ته‌گیرنه‌وه‌ سه‌ر خوانه‌ناسی و بی‌ بروایی ﴿١٠٠﴾

چلۆن حاشاده‌کهن، له حالیکدا ئایاتی خوا به‌سه‌ر ئیوه‌دا ئە خویندریتته‌وه و پیغه‌مبه‌ری ئەو له نیو ئیوه‌دایه؟ هه‌رکەس (رێگای) خوا بگرێ بە‌راستی بۆ رێگای راست پێنویستی کراوه ﴿١٠١﴾ ئە‌ی که‌سانی که‌ پرواتان هیناوه، به‌و جۆره‌ی که‌ پێویسته‌ خو له (نافه‌رمانی خوا) بپاریزن، نه‌مرن مه‌گه‌ر له‌ حالێ ته‌سلیم بوون به‌ خوا ﴿١٠٢﴾ هه‌موو ده‌س بگرن به‌ عه‌هد و په‌یمانی خواوه و لێک جیا مه‌بنه‌وه، نیعمه‌تی که‌ خوا پێی داوون بیهیننه‌وه بیر، ئەو ده‌مه‌ی که‌ دوژمنی یه‌کتر بوون، جا دل و ده‌روونی ئیوه‌ی یه‌ک خست، جا له‌ سوینگی نیعمه‌تی ئەو (خوا) بوونه‌ برا (ی دینی یه‌کتر)، ئیوه‌ له‌سه‌ر لیواری هه‌لدیری (پر) له‌ ئاگردا بوون، جا ئیوه‌ی رزگار کرد، ئا به‌م‌جۆره‌ خوا نیشانه‌کانی خو بۆ ئیوه‌ به‌یان ده‌کا تا به‌لکوو بکه‌ونه‌ سه‌ر رێگای راست ﴿١٠٣﴾ ئە‌بێ له‌ نیو ئیوه‌شدا تا‌قمیک (هه‌بێ که‌ خه‌لک) بۆ چاکه‌ کردن بانگ بکه‌ن و فه‌رمان به‌ چاکه‌ بده‌ن و نه‌هی و به‌رگیری له‌ کرده‌وه‌ی نا‌حه‌ز بکه‌ن، هه‌ر ئه‌مانه‌ش رزگارن ﴿١٠٤﴾ وه‌کوو که‌سانی مه‌بن که‌ لێک جیا بوونه‌وه و دژایه‌تیان له‌ که‌ل یه‌کا کرد، (ئه‌ویش) دوا‌ی ئە‌وه‌ی نیشانه‌ پوونه‌کانی (په‌روه‌رینه‌ریان) پێگه‌یی، بۆ ئه‌مانه‌ عه‌زابی که‌وره‌ هه‌یه‌ ﴿١٠٥﴾ رۆژیکه‌، هه‌ندێ پوویان سپی و هه‌ندێ پوویان ره‌ش هه‌لده‌گه‌رێ، به‌لام ئه‌وانه‌ی وا پوویان ره‌ش هه‌لگه‌راوه، (پێیان ئه‌وترئ): ئایا دوا‌ی بروا هینان کافر بوونه‌وه؟ جا (ئێستا) ده‌رد بچێش له‌ (جه‌زای) ئە‌وه‌ی کافر بوونه‌وه ﴿١٠٦﴾ به‌لام ئه‌وانه‌ی وا پوویان سپی هه‌لگه‌راوه، له‌ناو ره‌حمه‌تی خوادا بۆ هه‌میشه‌ ده‌مینه‌وه ﴿١٠٧﴾ ئە‌مه‌ نیشانه‌کانی خوان که‌ به‌ هه‌ق بۆ تو‌ی ده‌خویننه‌وه، خوا (هیچ کاتێ) ستم کردنی له‌ جیهانیان ئیراده‌ نه‌کردوه ﴿١٠٨﴾

ئەوێ وای ئە ئاسمانەکان و زەویدایە، هێ خوا، هەموو کاروباریک دەگەریتەوێ لای خوا (و بە دەس خوا) «۱۰۹» ئیوێ (موسلمانان) باشترین کۆمەڵن کە لە نیو بەره‌ی مرۆڤدا بۆ خزمەت بە خەڵک سەرتان هەڵداوێ، (چونکە) فەرمان بە چاکە ئەدەن و لە کاری بەد فەرمان بەرگری دەکەن، بە خوا برۆا دەهینن، ئەگەر خاوەن کتیب (بە پیغە مەبەری ئیسلام) برۆایان هینابا، بۆیان باشتر بوو، هەندێ لەوانە بەبرۆان، زۆر بەشیان فاسقن «۱۱۰» هەرگیز بیجگە لە ئازاریک زیانی لە ئیوێ نادەن (ناتوانن بە زەرەر و بەزەر بن و زیانی گەرەتانی لێ بدەن)، ئەگەر لەگەڵ ئیوێدا بچەنگن (خاوەن کتیب بە تاییبەت جوولە کە) پشتتان تێدەکەن و لە پاشان یارمەتی نادرین «۱۱۱» لە هەرکوێش بن ژیرچە پۆکی و زەبوونی بۆتە بەشیان مەگەر بە پیوێند (پەیا کردن) لەگەڵ خوادا و پیوێند بە خەڵک گرتن، بە فریایان بکەوێ و تووشی رقی خوا بوون و گەر وانه تەوێ (و لە نیو قینی خوادا جیگە یان گرتووه)، و مۆری زەبوونی و بیچاره‌یی و پەستیایان لێدراوه و ئەمە لەبەر ئەوێهه له نیشانه‌کانی خوا حاشا ئەکەن و بە ناهەق لەگەڵ پیغە مەبەرانا (بەشەر دین و) دەیانکوژن، چونکە ملیان باداوه و دەس درێژیان کردووه «۱۱۲» خاوەن کتیب هەموویان وەکوو یەک نین، هەندێ لە خاوەن کتیب هەن فەرمانی خوا ئەبەن بەرپیوێ، شەوانە نیشانه‌کانی خوا ئەخویننەوه و سوژده بوو خوا ئەبەن «۱۱۳» برۆا بە خوا و رۆژی بهری دینن و فەرمان بە چاکە ئەدەن و بهرگری لە خراپە ئەکەن، بو ئەنجام دانی کاری چاک پەله و تالووکە دەکەن، ئەوانه له پیاوچاکان «۱۱۴» هەر کاریکی چاک دەکەن له جهزای بیبەش نابن، خوا به خۆپاریزان دانا و فرە زانیه «۱۱۵»

بهرآستى ئەوانه‌ى وا كافر و به‌حاشا بوون، مالّ و منالّ هەرگىز ئەوان له سزاي خوا رزگار ناكا، ئەوانه ئەهلى ئاگر، هه‌تا هه‌تايه له ناوى ئەمىننه‌وه ﴿١١٦﴾ نه‌قلّى پوولّ و دراويك كه ئەوانه (به پروينى و مه‌رايى) له‌م له ژياندا ده‌يبه‌خشن، وه‌كوو بايه‌كى سارد و وشك‌كه‌ر و سووتپنه‌ر و شه‌خته وايه كه له كشتوكالّى هۆزى كه سته‌ميان له خۆيان كردووه بدا وايه و وه‌يشوومه‌يه، جا له ناوى ده‌با، خوا سته‌مى له‌وان نه‌كردووه، به‌لكوو خۆيان سته‌ميان له خۆيان كردووه ﴿١١٧﴾ ئەى كه‌سانى كه پرواتان هيناهه! بي‌جگه له خۆتان نامۆ و بي‌گانه مه‌كه‌نه هاوپرازي خۆتان، ئەوانه له زيان كه‌ياندن به ئيوه دريخ ناكهن و پييان خۆشه ئيوه له دهرد و ره‌نجا بن، دوژمنى و قين له زاريانه‌وه دياره، ئەورق و قينه‌ى وا له دلّ و دهررونى ئەواندا نه‌ينه، كه‌وره‌تر و گرینگ‌تره، به يه‌قين ئيمه نيشانه‌كانمان بۆ ئيوه دهرخست، ئەكه‌ر ئەقلتان بخه‌نه كار (تا دۆست و دوژمن ليك جيا بكه‌نه‌وه) ﴿١١٨﴾ (بزانن) ئيوه كه‌سانى كه ئەوانتان خۆش ده‌وى، به‌لام ئەوان ئيوه‌يان خۆش‌ناوى، ئيوه به هه‌موو په‌راوه ئاسمانيه‌كان پرواتان هه‌يه، ئەوان هه‌ركاتى بگه‌نه ئيوه به درۆ ده‌لّين: پروامان هيناهه، هه‌ر ليّت ته‌كيونه‌وه و هه‌ر جيا بوونه‌وه و هه‌ركاتى ته‌نيا ئەبن، له داخى ئيوه سه‌ر تيليان ده‌گه‌زن، بلّى: به‌و داخ و دهرده‌وه به‌مرن، به‌راستى خوا به رازى دلّ و دهررونيان ئاكا و پر زانايه ﴿١١٩﴾ ئەكه‌ر چاكه‌تان بگاتى، نارپه‌حت ده‌بن خه‌م ده‌خۆن و ئەكه‌ر تووشى زه‌ره‌ريك ببى، پيى شادمان ئەبن، ئەكه‌ر تابشت به‌ينن و خۆ بپاريزن، فر و فيلى ئەوان زياتان پي ناكه‌بيينى، خوا به هه‌رچى ئەيكه‌ن ئاكا دار و موحيث و زالّه ﴿١٢٠﴾ (بينه‌وه بىر) ئەو ده‌مه‌ى وا له به‌ره‌به‌يان له نيو مالّ و منالّى خۆت چوويه دهرى تا بۆ برواداران پيگه‌ى جه‌نگى ئاماده بكه‌ى، خوا بيسه‌ر و ئاكا و فره زانايه ﴿١٢١﴾

ئەو دەمە‌ی وا دوو تاقم لە ئیوێو زراویان روئیبوو خەریک بوون سست بنه‌وه و وره‌ به‌رده‌ن (و بگه‌رپینه‌وه)، به‌لام خوا پیشتیوانیان بوو، و پرواداران ئەبێ پشت به‌ خوا به‌ستن ﴿١٢٢﴾ خوا له‌ (جەنگی) به‌ دردا یارمه‌ تی‌دان، له‌ حالیکدا ئیوێو ناته‌وان بوون، جاله‌به‌ر ئە مه‌له‌ خوا بترسن تا به‌لکوو شوکری خوا به‌جێ بێنن ﴿١٢٣﴾ له‌و دەمه‌یدا وا به‌ پروادارانته‌ ده‌وت: ئایا بۆ ئیوێو به‌س نییه‌ که‌ په‌روه‌رینه‌رتان به‌ سێهه‌زار مه‌لائیکه‌ی ناردراو یارمه‌تیتان ئەدا ﴿١٢٤﴾ به‌لێ (ئه‌م‌پ‌رۆیش) ئەگه‌ر تابشت بێنن و خۆپاریز بن، دوژمن به‌ زوویی بێته‌ سه‌رتان، خوا یارمه‌تیتان ئەدا به‌ پینج‌هه‌زار مه‌لائیکه‌ی نیشانه‌دار ﴿١٢٥﴾ خوا ئەمه‌ی نه‌کرد مه‌گه‌ر (له‌به‌ر ئەمه‌ که‌) مزگینه‌یه‌ک بێ بۆ ئیوێو، و دل و ده‌روونتان پێی ئارام بگرێ، سه‌رکه‌وتن نییه‌ مه‌گه‌ر له‌ لایه‌ن خ‌وای به‌ده‌سه‌لات و له‌کارزان ﴿١٢٦﴾ (ئه‌م‌ پیشتیوانیه‌) بۆ ئەوه‌ بوو تا هه‌ندێ له‌ خ‌وانه‌ناسه‌کان له‌ نیو خ‌وینی خ‌ویان بکوژرێن و تل بخۆن و بگه‌وزن و له‌ ناویان بیا، ئەوه‌ی ماشن، ده‌مکوته‌ بن، به‌ ناومیدی و سه‌رشۆری بگه‌رپینه‌وه ﴿١٢٧﴾ (له‌ بابته‌ هه‌لاتوه‌کانی شه‌ری ئو‌خ‌ود) هه‌یج کارێ به‌ ده‌س تۆ نییه‌ (مه‌گه‌ر ئەوه‌ی خوا بیه‌وئ) یا په‌شیمان بوونه‌وه‌ و تۆبه‌یان قه‌بوول ده‌کا یا عه‌زابیان ده‌دا، چونکه‌ به‌راستی ئەوانه‌ سته‌مکارن ﴿١٢٨﴾ بۆ خ‌وایه‌ ئەوه‌ی وا له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه‌، هه‌رکه‌سه‌ی بیه‌وئ (و به‌ شیاوی بزانی) ده‌بیه‌خشی و هه‌رکه‌شیش بیه‌وئ عه‌زابی ئەدا، خوا لێب‌ور و دل‌لاوینه‌ ﴿١٢٩﴾ ئە‌ی که‌سانی که‌ پر‌واتان هه‌یناوه‌! له‌ سووت‌خ‌واردن بته‌کنه‌وه‌ و چین له‌سه‌ر چین سووت و هه‌رمه‌گرن و سووت مه‌خۆن، له‌ خوا بترسن، به‌شکوو رزگارتان بێ. ﴿١٣٠﴾ له‌ ئاگرێ که‌ بۆ کافران نیل در‌اوه‌ و ئاماده‌ کراوه‌ خۆ بپاریزن ﴿١٣١﴾ له‌ خوا و پینغه‌مبه‌ر په‌یره‌وی بکه‌ن تا به‌لکوو وه‌به‌ر ره‌حمه‌تی خوا بکه‌ون ﴿١٣٢﴾

تالووکه بکه‌ن بۆ لی خوش بوونی خوا و بۆ بهه‌شتی که هه‌راوی: پان و به‌رینایی به ئەندازە‌ی ئاسمانه‌کان و گۆی زه‌وییه که بۆ خۆپاریزان ناماده کراوه ﴿۱۳۳﴾ (خۆپاریزان) ئەوانه‌ن که له خوشی (و ده‌وله‌مه‌ندی)، ناخۆشی (و ده‌ست‌کورتی) دا به‌خشش ئەکه‌ن و رقی خۆیان ئەخونه‌وه و له (گوناحی) خه‌لک خوش ئەبن، خوا کارچاکانی خوش ده‌وی ﴿۱۳۴﴾ که‌سانێ که کاتێ کاری ناحه‌ز (گوناحی ئاشکرا) یان کرد یا سته‌میان له‌ خۆ کرد، که‌وتنه‌ یادی خوا و داوای لی‌بوردنیان بۆ گوناحه‌کانیان کرد، بیجگه‌ له‌ خوا کێ هه‌یه‌ه‌ بتوانی گوناحان بیوشی (و گوناحی خه‌لک بیه‌خشی)؟ له‌سه‌ر گوناح کردن سوور نه‌بوون، له‌ حالیکدا که‌ ئاگادار بوون (و گوناح کردن دووپاته‌ ناکه‌نه‌وه) ﴿۱۳۵﴾ ئەوانه‌ جه‌زایان لی خوش‌بوونه‌ له‌ لایه‌ن په‌روه‌رینه‌ریانه‌وه‌ و به‌هه‌شت‌گه‌لیکه که‌ چۆمه‌ ئاو به‌ ژیریاندا تیده‌په‌ری و بۆ هه‌میشه‌ له‌ویدا ئەمینه‌وه، به‌ها چه‌ن چاکه‌ پاداشی خاوه‌ن کرده‌وی باشن و مزه‌ی ئەوانه‌ی وا کارچاکن ﴿۱۳۶﴾ دیاره‌ به‌ر له‌ ئیوه (ده‌ستورگه‌لی) ری و په‌وشت‌گه‌لیکه هه‌بووه و رابوردووه، جا له‌ زه‌ویدا بگه‌رپین و بپوانن تا بزانه‌ سه‌ره‌نه‌جامی ئەوانه‌ی وا (فه‌رمووده‌ی خویان) به‌ درۆ ئەخسته‌وه‌ چلۆنه‌ و به‌ کوێ گه‌یشت؟ ﴿۱۳۷﴾ ئەمه‌ وتاریکه‌ بۆ هه‌موو که‌س، هیدایه‌ت (رینویتی) و په‌ند و ئامۆژگارییه‌ بۆ ئەوانه‌ی خۆپاریزن ﴿۱۳۸﴾ سست مه‌بن و خه‌فه‌ت مه‌خۆن، ئیوه به‌رزترن، ئەگه‌ر بروادار بن ﴿۱۳۹﴾ ئەگه‌ر ئیوه (له‌ ئوحود) دا بریندار بوون، به‌و هۆزه‌ش (له‌ جه‌نگی به‌درا) زامیکی وه‌کوو ئەوه‌ گه‌یشتوه، ئیمه‌ ئاوا زه‌مانه‌ و پۆژانه‌ (ی سه‌رکه‌وت و تیشکانان) له‌ ئیوه‌ خه‌لکدا ده‌ساوده‌س ده‌که‌ین (ئه‌مه‌ تابه‌تی ژیا‌نی جیهانه‌) تا (ئه‌وان تاقی بکاته‌وه)، هه‌تا ئەوانه‌ی وا بپوایان هیناوه‌ خوا بیانناسی و که‌سانیکیش بۆ شایه‌دی‌دان له‌ ئیوه‌ له‌ به‌رچاو بگه‌ری، خوا سته‌مکارانی خوش‌ناوی ﴿۱۴۰﴾

تا خوا کهسانی که بر وایان هیئاوه (له گوناح) پاکیان بکاته‌وه و کافرانیش له ناو به‌ری ﴿۱۴۱﴾
نایا گوماتتان وایه ده‌چنه به‌هه‌شت؟ بی‌ئه‌وه‌ی خوا بزانی کام یه که له ئیوه جیهادی کردووه و
تابشتی هیئاوه ﴿۱۴۲﴾ به هه‌قیقه‌ت ئیوه بهر له‌وه‌ی له‌گه‌ل مه‌رگدا رووبه‌روو بن، ئاره‌زووی
مردن (و شه‌هید بوونتان) ئه‌کرد، له دوا‌ییدا به‌ چاوی خۆتان دیتتان، ئیستا زه‌ق بو‌ی ئه‌روانن
(و درۆ ئه‌که‌ن) ﴿۱۴۳﴾ محمه‌د پیغه‌مبه‌ریکه و چی تر نییه که بهر له‌و پیغه‌مبه‌رانی تریش
بوون و رو‌یشتن، نایا ئه‌که‌ر بمری یا بکوژری، بو دواوه ئه‌که‌ر پینه‌وه؟ هه‌ر که‌س بکه‌ر پسته‌وه بو
دواوه، هه‌ر گیز زیان له‌ خوا ناده‌ن، به‌ زووی خوا به‌ شوکرکه‌ران (و تابشت‌هینه‌ران) پاداشی
چاک ئه‌داته‌وه ﴿۱۴۴﴾ هیچ‌که‌سیش به‌بی ئیزنی خوا نامری، مردنی هه‌ر که‌سیکیش وه‌ختی بو
دیاری‌کراوه و له‌لای خواوه نووسراوه، هه‌ر که‌سی پاداشی دنیای بو‌ی، له‌و‌ی پیی ئه‌ده‌ین،
هه‌ر که‌سیش پاداشی ئاخیره‌تی بو‌ی، له‌و‌ی پیی ئه‌ده‌ین، به‌ سپاسکه‌رانیش پاداش ئه‌ده‌ین
﴿۱۴۵﴾ به‌شی زۆر له‌ پیغه‌مبه‌ران له‌گه‌ل خوا په‌رستانی هه‌والیان، له‌گه‌ل خوانه‌ناسان خه‌زایان
کردووه، هه‌ر چه‌ند له‌ ری خوا تووشی به‌لا بوون، نه‌ هیچیان سست بوون و نه‌ زه‌بوون بوون، خوا
خۆراگرانی خۆش‌ده‌وی ﴿۱۴۶﴾ قسه‌ی ئه‌وانه بیجگه له‌مه‌ شتی تر نه‌بوو که وتیان: ئه‌ی
په‌روه‌رینه‌ری ئیمه! له‌ گونا‌حمان و له‌ زیاده‌ره‌ویمان و له‌ کار لادانمان خۆش ببه، پسته‌و
پامان بگره و به‌سه‌ر هۆزی کافرانا سه‌رمان بخه ﴿۱۴۷﴾ جا (له‌به‌ر ئه‌وه) خوا پاداشی ئه‌م
جیهان و پاداشی چاکی ئاخیره‌تی پیدان، خوا کارچا‌کانی خۆش‌ده‌وی ﴿۱۴۸﴾

ئە‌ی کەسانێ کە برواتان هیناوه! ئە‌گەر لە کافران پەیره‌وی بکەن، ئیوه‌ بۆ دواوه‌ ده‌گیرنەوه، لە
حالی‌کدا کە زیانکار ئە‌بن ﴿١٤٩﴾ (ئە‌وانه‌ دۆستی ئیوه‌ نین) بە‌لکوو خوا دۆستی ئیوه‌یه‌ و ئە‌و
باشترینی یاریده‌رانه‌ ﴿١٥٠﴾ بە‌ زوویی ترس و لەرز داوئێژین و ئە‌خه‌ینه‌ ناو دل و ده‌روونی
کافران کە بی‌ بە‌لگه‌ و هۆ، شت‌گه‌لیکیان کرده‌ هاوبه‌شی خوا، جیگایان ئاگره‌ و چەن
جیگه‌یه‌کی بە‌دفعه‌ره‌ جیگای سته‌مکارانه‌ ﴿١٥١﴾ خوا بە‌لینی بە‌ ئیوه‌ دا و بە‌جی‌شی هینا له‌و
کاته‌: (سه‌ره‌تای جه‌نگی ئو خود) دا بە‌ فه‌رمانی ئە‌و دوژمنانتان قه‌لاچۆ ئە‌کرد و ئە‌تانکوشتن
تا ئە‌و تالانه‌ی بە‌ ته‌مای بوون هاته‌ به‌رچاوتان، ئیتر (کو توپر) سست بوون و لە کاری جه‌نگدا
له‌گه‌ل‌یه‌ کتر که‌وتنه‌ کیشه‌، دوا‌ی ئە‌وه‌ی وا خۆشتان ده‌ویست بە‌ ئیوه‌ی نیشان دا لاتان‌دا،
هه‌ندی له‌ ئیوه‌ دنیا و هه‌ندی ترتان ناخیره‌تی ده‌ویست، ئە‌وسا خوا بۆ تا‌قی کردنه‌وه‌ ئیوه‌ی له‌
جه‌نگ گیراوه‌ (و له‌و جه‌نگ تیشکان) له‌ هه‌قیقه‌تدا (خوا) ئە‌م هه‌ل و ده‌رفه‌ت و جارەش
ئیوه‌ی بە‌خشی، و خوا سه‌باره‌ت به‌ بروداران خاوه‌ن به‌خششه‌ ﴿١٥٢﴾ له‌و ده‌مه‌ی وا (به‌
هه‌لاته‌ه‌لات) به‌ کینه‌که‌دا سه‌رده‌که‌وتن و ئاورتان وه‌سه‌ر هه‌یج که‌س نه‌ده‌داوه‌ پینغه‌مبه‌ریش له‌
دواوه‌ گازی و بانگی ده‌کردن، جا خوا جه‌زای خه‌می هه‌ر به‌ خه‌م ده‌داوه‌ تا خه‌فه‌تی ئە‌وه‌ی وا له‌
ده‌ستتان داوه‌ و ئە‌وه‌ی وا به‌ سه‌رتان هاتووه‌ نه‌خۆن، خوا به‌وه‌ی وا ده‌یکه‌ن به‌ ناخی ئاگادار و
زانایه‌ ﴿١٥٣﴾

له پاشان به دواى ئەم غەمەدا هێمنایى بۆ ناردن، ئەم هێمناییه به وێنەى خەویکی سووک بوو که تاقمیک له ئیوه سەر خەویان شکاند، به لām تاقمی دیکه تان هەر ته نیا له بیبری گیانی خۆیاندا بوون و به نارهوا له بابەت خواوه، به ناهەق گومانیان ئە کرد، هەر وه کوو گومانی سەر دەمی جاهیلییهت ئەیانوت: نایا کارمان دەگاته چی؟ بلی: به راستی هەموو کاروبار به دەست خوایه، ئەوانه شت گەلیکیان له دل و دەروونی خۆیاندا ئەشاردهوه و لای توێیان ناشکرا نەده کرد، ئەیان وت: ئەگەر کار به دەس ئیمه بوایه، لێره دا به کوشته نەده چووین. بلی: ئەگەر له مالى خۆشتانیش بسوایین، ئەوانه ی وا کوژران له چاره یان نووسرابوو، ئەگەر له ناو پیخه فیشدا بان، هەر بۆ چیکای کوژران و تخیل بوونی جهنده کیان دهچوون، ئەمه له بهر ئەوهیه تا خوا ئەوهی وا له سنگتاندایه تا قی بکاتهوه و ئەو (پروایه) ی له دل و دەروونتاندایه بیپالیوی (و ناشکرای بکا)، خوا ئاگا و زانایه بهوهی وا له دل و دەرووندایه ﴿۱۵۴﴾ به راستی ئەو که سانهی وا له رۆژی پرو بهروو بوون (له گەل دوژمندا له ئوحد) پشتیان تی کرد (و هه لاتن) له سۆنگه ی هه ندی گوناه وه که کرد بوویان، شهیتان هه لیخه له تاندن، به هه قیقه ت خوا ئەوانی به خشی، چونکه به راستی خوا لیبور و له سه ر خویه ﴿۱۵۵﴾ ئەی که سانی که پرواتان هیناوه! وه کوو ئەوانه مەبن که کافر بوون، کاتی که براکانتان ده رۆیشتنه سه فەر یا له جهنگ (غه زا) دا به شدار ئەبوون (ده مردن یا ده کوژران)، به وانیان ده وت: ئەگەر لای ئیمه بسوایینه، نەده مردن و نەده کوژران، (ئیه قسه ی وا مه کهن) تا خوا بیکاته وه ره میک له ناو دل و دەروونیاندا، خوا ئەژینی و ئەمرینی (مه رگ و ژیان به دەس خوایه)، خوا به وهی وا ئەیکه ن، بینا و ئاگایه ﴿۱۵۶﴾ ئەگەر له پیکای خوادا بکوژین یا بمرن، به راستی لی خوش بوون له خواوه، په حمه ت: به زه بی خوا باشته ره وهی وا خری ده که نه وه ﴿۱۵۷﴾

ئەگەر بمرن یا بکوژرین، لای خوا کۆ دەکرێنەووە ﴿۱۵۸﴾ لەبەر تیشکی ڕەحمەتی خوا بوو که بۆ ئەوان نەرم و (دڵۆشان) بووی، جا ئەگەر توند و توورپە و تۆسن و دڵپەق بای، لیت دوور ئەکەوتنەووە، جا لەبەر ئەمە بیانەخشە و داوای لێ خۆشبوونیان لە خوا بۆ بکە و لە کاروباردا تەگبیر و ڕاویژیان پێ بکە، بەلام کاتێ که لێ ڕای کاری بکە، پشتت هەر بە خوا قایم پێ، چونکه خوا بەراستی ئەوانە ی خۆش دەوێ که پشت بە خوا دەبەستن ﴿۱۵۹﴾ ئەگەر خوا یارمەتیتان بدا، هیچ کەس بەسەرتاندا زال نابێ، ئەگەر (شکانتان پێ بدا) دەس لە یارمەتی دانتان هەلگرێ، کێ هەیه دواي خوا یارمەتیتان بدا، ڕواداران ئەبێ پشتیان تەنیا بە خوا قایم بێ ﴿۱۶۰﴾ بۆ هیچ پیغەمبەرێک (ئەو مافە) نییە که فیئل و خەیانەت بکا، هەرکەس فیئلبازی و دەسپێ بکا، بەو تەشققەلە و خەیانەتەووە لە رۆژی بەریدا ئەبیهینن (و حازر ئەبێ)، ئەوسا هەرکەس لە بەرامبەر و بارتەقاي کردەوێ خۆی سزا ئەدرێ، و ئەوانە سته میان لێ ناکرێ ﴿۱۶۱﴾ ئایا کەسێ که بە دواي ڕەزامەندی خوادایە، وەکوو کەسیکە لە ناو ڕق و توورپەیی خوادا قەتیس ماووە، و جیگای جەهەندەمە و تووشی جیگایە کی خراب بووہ ﴿۱۶۲﴾ هەریەک لەو کۆمەلە و تاقم و دەستانە پەلە و پایەیه کیان لای خوا هەیه، و خوا بەوێ که دەیکەن بینایە ﴿۱۶۳﴾ خوا منەتی لەسەر ڕواداران دانا (نیعمەتی گەورە ی پێدان) کاتێ که لە خۆیان پیغەمبەرێکی بۆ ناردن که نیشانەکانی خویان بەسەرا بخوینیتەووە و ئەوان لە روانگای خوو و ئاکارەووە پاک و بێگەرد بکاتەووە و کتیب (قورئان) و لە کارزانیان فیئر بکا، ئەگەرچی لەبەرا هیچیان لە هیچ نەدەزانی ﴿۱۶۴﴾ بۆچی کاتێ که (لە ئوحد) زیانی بە ئیوہ گەبی، و تتان: ئەمە لە کوپوہیە؟ کەچی دوو بەرەبەری ئەوہ تان (لە جە نگی بەدردا زیان بە دوژمن) گەیاندبوو، نەتانپرسی. بلی: ئەمە لەبابەت خۆتانەوہیە (که لە فرمانی پیغەمبەر لاتان دا)، بەراستی خوا بەسەر هەموو شتیکدا توانایە ﴿۱۶۵﴾

ئەو زیانە‌ی وا لە (ئوحد) پۆژی رۆوبەرۆو بوونی دوو دەستە بە ئیوہ گەیی، بە فەرمانی خوا بوو، لەبەر ئەوہ بوو تا برۆاداران بناسرین ﴿١٦٦﴾ ھەرۆھەا بۆ ئەوہ بوو تا کەسانێ کە رینگای دوورۆویی: نیفایان گرتە بەر بناسرین، ئەوانە کە پێیان وترا: وەرن لە رینگای خوادا جەنگ و خەزا بکەن یا (لانیکەم) لە سنووری خۆتان بەرگری بکەن، (لە وەلاما) وتیان: ئەگەر بمانزانیا شەرتان بەسەردا سەپاوە، دیارە، ھەتەمەن پەپرەویمان لە ئیوہ دەکرد، ئەوانە لەو پۆژەدا لە کوفر نیزیکتەر بوون تا لە برۆا و ئیمان، بە زار شتێ ئەلین کە لە دلێاندا نییە، خوا بەوہی وا دەیشارنەوہ ئاگادارتەر و زاناتەر ﴿١٦٧﴾ ئەو کەسانە (دووررۆوہکان) کە بە برایانی خۆیان وت لە کاتی کە نەچوونە خەزا و دانیشتن (و دەستیشیان لە پشتیوانی ئەوان ھەلگرتبوو): ئەگەر ئەوانە پەپرەویمان لە ئیمە کردبا نەدەکوژران، بلێ: ئەگەر راستییژن مەرگ لە خۆتان دوور بخەنەوہ ﴿١٦٨﴾ قەت گومان مەبە بە کەسانێ کە لە رینگای خوادا کوژراون (شەھید کراون) مردوون، بەلکۆو زیندوون و لای پەرورینەری خۆیان رسق و رۆزی ئەدرین ﴿١٦٩﴾ دەلخۆشن بەو نیعمەتەہی کە خوا پێی داون و شادمانیش ئەبن بە کەسانێ (تیکۆشەرانی ئیسلام) کە دوای (شەھید بوونی) ئەمان (کە ھیمان) بەوانەوہ نەلکاون (و زیندوون و خەریکی خەباتن) نەترسی بۆ ئەوان ھەبە، نە خەفەتیش ئەخۆن ﴿١٧٠﴾ دلێان خۆشە بەو چاکەو زیادە بەشانەہی وا خوا پێی داون و پێیان دەدا، بەراستی خوا پاداشی برۆاداران لەناو نابا ﴿١٧١﴾ کەسانێ کە دوای ئەوہی (لە جەنگی ئوحد) سەخت زامدار ببون، بە ھاواری خوا و پیغەمبەرۆوہ رۆیشتن (ولامیان داوہ) بۆ ئەوانە کە کاری چاکیان کرد و پارێزگار بوون، پاداشی کەورە ھەبە ﴿١٧٢﴾ کەسانێ کە وەختی خەلک (کاروانیانی عبدالقیس یا نعیم بن مسعود) بەوانی وت: خەلک (ئەوانەہی وا ھاوہەشیان بۆ خوا داناوہ) بۆ (لە ناو بردنی) ئیوہ کۆبوونەتەوہ و گەلەکۆمەتان لێ کراوہ و بە ئاشکرا و بە پانەوہ بە تەواوی دینە سەرتان (و خەریکی ھیرشن) کەوابوو لێیان بترسن، (لەباتی ترس) برۆا و ئیمانیاں زیاتر بوو (و لە وەلاما) وتیان: خوا بۆ ئیمە بەسە، خوا باشتترین پشتیوانیشە ﴿١٧٣﴾

جا لە ئاکامی پشت بە خوا بەستن (بی جەنگ) بە چاکە و زیاده بەشانی خوا گەرانەوه، زیان و ناره‌ه‌تییان تەوش نەبوو، تەرە و هەڵوەدا و ئاوارە‌ی رەزای خوا بوون و پەیرە‌و‌ییان لە فەرمانی خوا کرد (رەزامەندی خویان بە دەس هینا)، خوا خاوەنی بەخششێکی گەورە‌یە ﴿١٧٤﴾ بەراستی ئەمە تەنیا شەیتانە کە دۆستان و پەیرە‌وانی خۆی ئەترسین، جا ئەگەر برواتان هەیه، لەوان مەترسن و لە من بترسن ﴿١٧٥﴾ ئەوانە تۆ نینگەران و خەفەتبار نەکن کە بەپەلەن بۆ حاشا کردن لە خوا و دین؛ دیارە ئەوانە ناتوانن هیچ زیانێک لە خوا بدەن، خوا ئەیه‌وێ لەو دنیا بەشیکیان نەبێ و لە ئاخیرە‌تدا بەشیکیان بۆ دانەنێ، بۆ ئەوان ئازاری گەورە هەیه ﴿١٧٦﴾ کەسانێ کە بە برۆ کوفریان کړی، هەرگیز زیانێک بە خوا ناگەیی‌ن، بۆ ئەوان عەزاییکی دەر‌ده‌ی‌نەر هەیه ﴿١٧٧﴾ ئەوانە‌ی کە کافر بوون قەت وا بێر نەکنەوه کە ئەگەر مۆلەتیان پێ ئەدەین، بە قازانجی ئەوانە، لە راستیدا بۆی مۆلەتیان پێ ئەدەین تا باری گوناحیان زیاد بێ، بۆ ئەوان عەزاییکی ئابرووبەر و پەستکەرەوه هەیه ﴿١٧٨﴾ بۆ خوا شیاو نیه کە برۆاداران هەروا بەو حالە‌ی کە ئیوه تێدان بەهێلتەوه، تا مەگەر پاک و پیس لە یه‌کتر جیا بکاتەوه، بۆ خوا ناشێ کە ئیوه بەسەر نادیار و نەهینسی و پێوار و نەلە‌بەرچاودا؛ ئاگادار بکا، بەلام خوا لە ناو پیغە‌مبەرانی خۆیدا، هەرکەس کە بیه‌وێ، هەڵی‌ده‌بژێرێ (و ئاگاداری ده‌کا)، جا بە خوا و پیغە‌مبەرە‌کانی برۆا بێنن، ئەگەر برۆا بێنن و خۆپارێژن پاداش و مزە‌یه‌کی گەورە‌تان بۆ هەیه ﴿١٧٩﴾ کەسانێ کە چا‌و‌چنۆکی و رژدی و بەختلی ئەکن و ئەوه‌ی وا خوا لە بەخششی خۆی بە‌وانی داوه، بەشی کەسی لێ نادەن، گومان نەکن کە ئەمە بۆ ئەوان خێره، بە‌لکوو بۆیان شەر و خراپه، بە زوویی لە رۆژی قیامە‌تدا ئەو نیعمە‌ته‌ی وا بەختلییان پێ کردووه، هەر‌وه‌کوو تەوق ئەکرێتە ملیان، بۆ خوا‌یه میراتی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و خوا بە‌وه‌ی وا ئەیکەن بە ناخی ئاگایه ﴿١٨٠﴾

به هه‌قیقەت خوا قەسە‌ی ئەوان (جوولە‌کە‌)‌ی بیست که وتیان: خوا فە‌قیرە و ئیمە بێ‌نیازین، یانی ئەوە‌ی که وتیان (له‌ ته‌ئویلی، هێرمینۆتیک Hermeneutics نایە‌ی قەرزدا)، ئەو پیغە‌مبەرانیە‌ی که به‌ ناهە‌ق کوشتیان (به‌ ناوی ئەوانە‌وه) ئەینووسین، پێیان دە‌لێین: عە‌زابی سووتینەر بچێ‌ژن ﴿١٨١﴾ ئەو (عە‌زابە) به‌و هۆیە‌یه‌ که به‌ دە‌سی خۆتان بۆ به‌ره‌وتان نارە‌دوو، خوا به‌راستی سه‌بارە‌ت به‌ به‌نده‌کانی خۆی غە‌درکار نییە ﴿١٨٢﴾ که‌سانی که وتیان: پیمان سپێ‌دراوه‌ و خوا به‌‌ئینی له‌ ئیمە وەرگرتوو که به‌ هیچ پیغە‌مبەرێ‌ک برۆا نه‌هێنین مه‌گەر ئەوه به‌ ئازە‌ڵی قوربانییە‌وه‌ بێ‌ته‌ لامان و قوربانییە‌کمان بۆ بێ‌نی که ئاگری هه‌وره‌ برووسکه‌ی ئاسمانی ئەو ئازە‌ڵه‌ قوربانییە‌ بخوا! بلی: پیغە‌مبەرانی به‌ر له‌ من چە‌ن نیشانه‌ و به‌‌لگە‌ی روونی بۆ هێنان و ئەوه‌ی وا وتتان و ئیستا داوا‌ی ده‌که‌ن: ده‌ی خۆ‌ئە‌میشی بۆ‌ی هێنان، بۆ‌چ ئەوانتان کوشت، ئە‌گەر راست‌بێ‌ژن ﴿١٨٣﴾ جا ئە‌گەر ئەو (بیانووگرانه) تۆیان به‌ درۆ خسته‌وه‌ (خە‌فە‌ت مه‌خۆ)، به‌راستی پیغە‌مبەرانی به‌ر له‌ تۆش به‌ درۆ خرا‌نه‌وه‌ که نیشانه‌ ئاشکرا و دیاریده‌ره‌کان و نووسراوه‌ی موحه‌که‌م و به‌رز و پسته‌و (زبیر) و کتیبی روونکه‌ره‌وه‌یان هێنا‌بوو ﴿١٨٤﴾ هه‌موو که‌سێ‌ک چێ‌ژه‌ری تامی مه‌رکه‌، به‌راستی له‌ رۆژی به‌ریدا پاداشتان به‌ ته‌واوی وه‌رده‌گرن، جا هه‌رکه‌س له‌ ئاگر دوور بکری و به‌ به‌هه‌شت ببری، به‌راستی رزگاره‌، ژيانی دنیا شتی‌ک بێ‌جگه‌ له‌ فریو نییە ﴿١٨٥﴾ له‌ مال و گیانتاندا تاقی ده‌کرینه‌وه‌، له‌ که‌سانی که به‌ر له‌ ئیوه‌ کتیبی ئاسمانیان پێ‌ درابوو، هه‌روه‌ها له‌وانه‌ی که هاوبه‌شیان بۆ خوا دانابوو زۆر قەسە‌ی ناخۆش ئە‌ییسن، جا ئە‌گەر تابشت بێ‌سن و پارێ‌زگار بن (سه‌رده‌که‌ون)، جا به‌راستی تابشت‌هێنان و خۆراگری کاری جوامێ‌رانه‌ و ئازا و بویرانه‌یه‌ و نیشانه‌ی سوور بوون و لێ‌پرا‌نه‌ له‌ کاروباردا ﴿١٨٦﴾

(بینه‌وه بیر) ئەو دەمە‌ی وا خوا بە‌لێن و پەیمانی وەرگرت لە کەسانی کە کتیبی پێ‌دابوون کە حەتمەن بۆ خە‌لکی بەیان بکەن و نە‌یشارنە‌وه، بە‌لام ئەوانە ئەو بە‌لێنەیان دایە پشت‌گوێ و بە‌ نرخێ کەم فرۆشتیان، جا سە‌ودایی خراییان کرد ﴿١٨٧﴾ (ئە‌ی پیغە‌مبەر) وا مە‌زانە ئەوانە‌ی دڵ‌خۆش ئە‌کەن بە‌ کارێ (ناحەز) کە کردوویانە و پێیان خۆشە بۆ کارێ کە نە‌یانکردووه تارێف بکری‌ن لە جە‌زەبە، پزگار دە‌بن جە‌زەبە‌ی دە‌رداوی بۆ ئەوانە ﴿١٨٨﴾ هەرچی لە ئاسمانە‌کان و هەرد و زە‌ویدایە هەر بۆ خوا‌یە، خوا بە‌سەر هە‌موو شتێ‌کدا بە‌توانایە و فەرمان فەرمانی خودایە ﴿١٨٩﴾ بە‌راستی لە بە‌دیھێنانی ئاسمانە‌کان و زە‌ویدا و هاتوچۆ‌ی شە‌و و رۆژ، بۆ ژیر و خێو و خاوە‌ن‌ئاو‌ەزان نیشانە‌ن ﴿١٩٠﴾ کەسانی کە بە‌ راوستان و چ لە‌ جێ‌وه؛ بە‌ دانێشتن و چ لە‌سەر راکشانە‌وه، یاد و زی‌کری خوا ئە‌کەن و بیر لە‌ بە‌دیھێنانی ئاسمانە‌کان و ئە‌رد و زە‌وی دە‌کەنە‌وه (و دە‌لێن:): ئە‌ی پەرە‌رێنە‌ری ئێ‌مه! ئە‌مه (جیھان) ت بە‌ فیرۆ بە‌دی نە‌ھێناوه، پاک‌ی بۆ تۆ‌یە، جا (کە‌وا‌یە) ئێ‌مه لە‌ عە‌زابی ئاگر پیا‌ریژە ﴿١٩١﴾ ئە‌ی پەرە‌رێنە‌ری ئێ‌مه! هەرکە‌س کە تۆ بیخە‌یتە ناو ئاگر لە‌ راستیدا شکاندووتە‌وه، بۆ ستە‌مکاران یارمە‌تیدەرێک نییە ﴿١٩٢﴾ ئە‌ی پەرە‌رێنە‌ری ئێ‌مه! ئێ‌مه بیستمان بانگ‌را‌یە‌لێک (خە‌لکی) بۆ بروا هێنان بانگ ئە‌کرد (و ئە‌یوت:): بە‌ پەرە‌رێنە‌رتان بروا بێ‌نن، جا ئێ‌مە‌ش بروا‌مان هێنا، ئە‌ی پەرە‌رێنە‌ری ئێ‌مه! لە‌ تاوان و گوناخانمان خۆش‌بە‌ و کردە‌وه‌ی دزیو و ناشیاوی ئێ‌مه دا‌پۆشە، ئێ‌مه لە‌گە‌ڵ چاکان بمرێ‌نە ﴿١٩٣﴾ ئە‌ی پەرە‌رێنە‌ری ئێ‌مه! ئە‌وه‌ی کە لە‌ زمان پیغە‌مبەرانی‌وه بە‌لێنت پێ‌داوین، پێمان مە‌رحە‌مە‌ت بفرمۆ، لە‌ رۆژی بە‌رێدا شە‌رمە‌زارمان مە‌کە، هەر تۆ لە‌ بە‌لێنی خۆت لانا‌ده‌ی ﴿١٩٤﴾

جا په‌روه‌تینه‌ريان به‌دهنگیانه‌وه هات که من کرده‌وه‌ى هیچ‌خاوه‌ن کرده‌وه‌یه‌ک له‌تیه‌وه له‌ژن یا له‌پیاو‌زایه‌ناکه‌م، هه‌ندیکتان له‌هه‌ندیکى‌ترن، جا‌که‌سانى‌که (بو‌خوا) کوچ‌وباریان کرد و له‌مال‌و‌نیشتمانى‌خویان‌ده‌رکران و له‌ریگای‌مندا‌تازار‌دران و خه‌زا و جه‌نگیان‌کرد و کوژران، هه‌تسه‌ن‌گوناهه‌کانیان‌دائه‌پوشم و ئه‌یانبه‌خشم و ئه‌یانبه‌مه‌به‌هه‌شت‌که‌لى‌که‌چۆمه‌ئاو (به‌خورپ) به‌بن‌داره‌کانیدا‌ته‌روا، ئه‌مه‌پاداشیکه‌له‌لایه‌ن‌خواوه (پییان‌ته‌درى)، باشتیرین‌پاداش‌لاى‌خوايه «۱۹۵» هات‌وچۆ و گروفرى‌ئه‌وانه‌ى‌وا‌حاشایان‌له‌خوا‌کردووه‌له‌ولات و له‌شاره‌کاندا، تو‌به‌فریو‌نه‌با و نه‌چی‌هه‌لتخه‌له‌تینى «۱۹۶» ئه‌م‌رابواردنه‌شتى‌که‌م و که‌م‌ده‌وامه، سه‌ره‌نجه‌ام‌جیگایان‌جه‌هه‌نده‌مه و ئه‌ویش‌جیگایه‌کى‌بى‌فه‌ر و بى‌له‌زه‌ت و ناله‌بار و زۆر‌خراپه «۱۹۷» به‌لام (ئه‌و) که‌سانه‌ى‌که (پروایان‌هه‌یه و) له‌په‌روه‌رینه‌ریان په‌روایان‌هه‌یه، بو‌ئه‌وان‌به‌هه‌شت‌که‌لى‌هه‌یه‌که‌چۆمه‌ئاو‌به‌ژیر‌داره‌کانیدا‌دئ و ده‌چى، بو‌هه‌میشه‌یش‌له‌ویدا‌ئه‌مینه‌وه، ئه‌م‌میواندارییه‌له‌لایه‌ن‌خواوه (بو‌چاکان) ئاماده‌کراوه؛ ئه‌وه‌ى‌لاى‌ئه‌وه، خو‌ته‌درى و هه‌ر‌بو‌کارچاکان‌باشتره «۱۹۸» هه‌ندى‌که‌س‌له‌ئه‌هلى‌کتیب هه‌ن‌که‌به‌خوا و به‌وه‌ى‌وا‌بو‌تیه‌ناردراوه و به‌وه‌ى‌وا‌بو‌خویان‌هاتووه‌پروا‌دینن، له‌به‌رانبه‌ر و له‌پاست‌خوا‌بى‌ده‌عیه‌ن و نیشانه‌کانى‌خوا‌به‌نرخ‌که‌م‌نافرۆشن، پاداش و مزه‌ى‌ئه‌و‌جو‌ره‌که‌سانه‌لاى‌په‌روه‌رینه‌ریانه، به‌پاستى‌خوا‌به‌په‌له‌و‌سه‌خت‌به‌کارى‌هه‌رکه‌س‌رائه‌گا «۱۹۹» ئه‌ى‌که‌سانى‌که‌پرواتان‌هیناوه‌تابشت‌بینن و خو‌راگرن و دل و ده‌روونتان‌به‌خواوه‌گرى‌بده‌ن، له‌خوا‌په‌رواتان‌هه‌بى‌به‌لکوو‌رزگار‌بن «۲۰۰»

سوورپه‌ى‌نيسا: ژنان ۱۷۷ ئايه‌ته